

eul_wid: gfe-aa

Σιμύλος ὁ Ἑλεγειακός · Simylus the Elegiac Poet

On the Nature of Art and Wisdom

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)
Domain: Ποίησης Poetry
Format: Ἑμμετρος Verse

book xiii Οὐτε φύσις ἱκανὴ γίνεται τέχνης ἄτερ πρὸς οὐδὲν ἐπιτήδευμα παράπαν οὐδενί, οὔτε πάλι τέχνη μὴ φύσιν κεκτημένη. τούτων ὁμοίως τοῖν δυοῖν συνηγμένων εἰς ταῦτόν ἔτι δεῖ προσλαβεῖν χορηγίαν, ἔρωτα, μελέτην, καιρὸν εὐφυῆ, χρόνον, κριτὴν τὸ ῥηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι. ἐν ᾧ γὰρ ἂν τούτων τις ἀπολειφθεὶς τύχη, οὐκ ἔρχετ' ἐπὶ τὸ τέρμα τοῦ προκειμένου. φύσις θέλησις ἐπιμέλει· εὐταξία σοφὸς τίθησι ἀγαθούς, ἐτῶν δέ τοι ἀριθμὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν γῆρας ποιεῖ.

book xiv Πέντ' εἰσὶν ἃς ἄνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει, ἀφὴν ὄρασιν ἀκοὴν γεῦσιν ὄσφρησιν· μία τούτων ἀπασῶν ἐστὶ κυριωτάτη ἀκοή· φαγὼν γὰρ οὐδὲ εἷς ἐστὶν σοφός, οὐδ' ἀψάμενος οὐδ' εἰσιδὼν τὸ λυσιτελές· ἐκ τοῦ δ' ἀκούειν μανθάνειν τε τὰγαθὰ πολλοὶ φρόνιμοι γεγόνασιν· ταύτην γὰρ μίαν ὁ νοῦς ἑαυτῷ κατέλιπεν διδάσκαλον, ὥσπερ δικαστὴν ἢ κριτὴν ἢ κύριον.

book xv Κοινῶς ποιητὰς πάντας ἔθος ἐστὶν καλεῖν καὶ τοὺς περιττοὺς τῇ φύσει καὶ τοὺς κακοὺς ἔδει δὲ κρίνειν. Ἡ δ' ἀγχοῦ Ταρπηία παραὶ Καπετώλιον αἶπος [para]ναίουσα Ῥώμης ἔπλετο τειχολέτις, Κελτῶν ἢ στέρξασα γαμήλια λέκτρα γενέσθαι [para]σκηπτούχῳ, πατέρων οὐκ ἐφύλαξε δόμους. τὴν δ' οὐτάρ Βοῖοί τε καὶ ἔθνεα μυρία Κελτῶν [para]κειράμενοι ῥεΐθρων ἐκτὸς ἔθεντο Πάδου, ὅπλα δ' ἐπιπροβαλόντες ἀρειμανέων ἀπὸ χειρῶν κούρῃ ἐπὶ στυγερῇ κόσμον ἔθεντο φόνου.